

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/35/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200233
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2018200233.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., zast. JUDr. Mgr. Mariánom Kropajom, PhD., advokátom so sídlom Mudroňova 7356/51, Piešťany, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o žalobe na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 43Sd/74/2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sa/18/2018-28 zo dňa 28. marca 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sa/18/2018-28 zo dňa 28. marca 2019 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) právoplatným uznesením č. k. 44Sa/18/2018-28 zo dňa 28. marca 2019 postupom podľa ustanovenia § 438 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 43Sd/74/2015 odmietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania v zmysle § 170 písm. a) SSP.

2. V odôvodnení uvedeného uznesenia krajský súd konštatoval, že žaloba na obnovu konania je prípustná len vtedy, ak napádané rozhodnutie je dôsledkom trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní, alebo ak je v rozpore so záväzným rozhodnutím orgánov Európskej únie, alebo ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadost'učinením, pričom žiaden z týchto dôvodov obnovy konania žalobca v žalobe netvrdil, ale ako dôvody prípustnosti obnovy konania uviedol, že zistil skutočnosti a predkladá dôkazy, ktoré

nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny a tieto môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že takýto dôvod obnovy konania právna úprava ustanovená v § 472 v písm. a), b), c) SSP neuvádza, preto týmto dôvodom nie je možné žalobu na obnovu správneho konania odôvodniť. Podľa názoru krajského súdu žalobcom uvádzané dôvody obnovy konania teda zjavne nie sú dôvodmi, ktoré Správny súdny poriadok pripúšťa ako dôvod obnovy konania, pričom tento pripúšťa, aby správny súd bez ďalšieho prejednanía žaloby na obnovu konania túto odmietol v prípade, že z obsahu žaloby už na prvý pohľad vyplýva, že je nedôvodná, t.j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 472 SSP, ako tomu bolo aj v danom prípade. Krajský súd neskúmal, či bola žaloba podaná v lehote stanovenej v § 475 SSP, keďže začiatok zákonnej trojmesačnej lehoty sa viaže buď k možnosti uplatniť alebo k vzniku vedomosti o relevantnom dôvode prípustnosti obnovy, avšak predmetná žaloba žiaden takýto relevantný dôvod neobsahovala, a teda nie je pre vec dôležitá, kedy bola podaná.

2.

Kasačná sťažnosť žalobcu

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť poukazom na § 440 ods. 1 písm. f), g), j) SSP, v ktorej dôvodil, že krajský súd zásadne pochybil, keď vo veci rozhodol bez jeho vypočutia.

4. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že z obsahu žaloby na obnovu konania vyplýva, že žalobca poukázal na viacero pochybení konajúcich orgánov, spočívajúcich v nerešpektovaní právnych noriem, ktoré mohli viesť k porušeniu jeho ľudských práv. Žalobca poukázal tiež na právo Európskej únie vo vzťahu k definovaniu sociálnej udalosti.

5. Žalobca tvrdil, že podľa Správneho súdneho poriadku sa na žalobu na obnovu konania primerane použijú ustanovenia druhej časti SSP, v zmysle čoho mal krajský súd predtým, ako rozhodol o odmietnutí žaloby na obnovu konania vo veci vypočuť žalobcu, pričom tým, že k tomu nedošlo boli porušené jeho práva na spravodlivý proces a zároveň krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia a žalobu nezákonne odmietol.

6. Na základe týchto skutočností žalobca navrhol kasačnému súdu uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sa/18/2018-28 zo dňa 28. marca 2019 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti žalobcu

7. Žalovaná vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu sa stotožnila s názorom krajského súdu na právne posúdenie veci. Nesúhlasila s dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho kasačnej sťažnosti. K námietkam žalobcu o nesprávnom procesnom postupe žalovaná poukázala na to, že odmietnutím žaloby na obnovu konania sa konanie ani nezačalo, pričom krajský súd nebol viazaný postupom naznačeným žalobcom, t.j. nebol povinný žalobcu vypočuť. Žalovaná mala za to, že krajský súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci pre posúdenie prípustnosti obnovy konania, na základe ktorého vec náležite právne posúdil, pričom nezistil zákonné dôvody obnovy právoplatne skončeného konania. Žalovaná navrhovala, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania.

4.

Konanie pred kasačným súdom

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g) SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu dôvodov žalobcom uvedených v kasačnej sťažnosti v súlade s § 455 SSP bez pojednávania, a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

9. Podľa § 472 SSP žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak

- a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením,
- c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

10. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.

11. Podľa § 483 ods. 2 SSP, ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania nie je potrebné doručovať ostatným účastníkom konania na vyjadrenie.

12. Podľa § 60 SSP správny súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučí, ako podanie opraviť alebo doplniť.

13. Podľa § 123 ods. 2 SSP dôkazným prostriedkom je najmä výsluch účastníka konania, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie, posudok a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho správny súd.

14. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

15. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že žaloba na obnovu konania je v Správnom súdnom poriadku zaradená systematicky v piatej časti druhej hlavy ako mimoriadny opravný prostriedok. V právnej úprave ustanovenej v §§ 472 a nasl. SSP zákonodarca stanoví zákonné podmienky prípustnosti povolenia obnovy konania skončeného právoplatným rozhodnutím správneho súdu a konania súdu o žalobe na obnovu konania. V právnej norme § 472 SSP zákonodarca ustanovuje zákonné podmienky za splnenia, ktorých je možné, aby súd povolil obnovu konania skončeného právoplatným rozhodnutím správneho súdu, a to tak, že ak bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní, ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením, alebo ak rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné. Treba zdôrazniť, že právna úprava prípustnosti žaloby na obnovu konania je v Správnom súdnom poriadku kogentná, teda, že žalobu na obnovu konania je možné podať len z dôvodov zákonodarcom taxatívne ustanovených v citovanej právnej norme § 472 SSP.

16. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd zhodne ako krajský súd mal prukázané, že dôvody uvádzané žalobcom v jeho žalobe na obnovu konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 43Sd/74/2015 nie sú ustanovené v § 472 SSP ako základný predpoklad splnenia podmienky prípustnosti obnovy konania, čo je prekážkou ďalšieho konania v danej veci.

17. Kasačný súd tiež dáva do pozornosti, že pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti žaloby v zmysle § 472 písm. b) SSP je potrebné preukázať, že o porušení základných ľudských práv účastníka konania rozhodol Európsky súd pre ľudské práva v konkrétnej veci, obnovy ktorej sa účastník konania domáha. Subjektívny názor účastníka, že rozhodnutím, resp. v konaní správneho súdu alebo správneho orgánu došlo k porušeniu jeho základných ľudských práv alebo slobôd na povolenie obnovy konania, nie je dostačujúci. Skutkové zistenia v danej veci potvrdzujú, že žalobca žiaden rozsudok Európskeho súdu

pre ľudské práva nepredložil. Žalobca v žalobe argumentoval len tým, že poukazoval na viacero pochybení konajúcich orgánov, spočívajúcich v nerešpektovaní právnych noriem, ktoré mohlo viesť k porušeniu jeho základných ľudských práv, ako aj na právo Európskej únie vo vzťahu k definovaniu sociálnej udalosti.

18. Kasačný súd za nedôvodnú považoval námietku žalobcu, ktorou namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces poukazom na skutočnosť, že krajský súd žalobcu nevypočul v zmysle § 60 a § 123 ods. 2 SSP. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje, že postup správneho súdu v konaní o žalobe na obnovu konania bol v súlade so Správnym súdnym poriadkom. Právna úprava ustanovená v § 60 SSP predstavuje suplementáciu k § 58 a § 59 SSP, t.j. odstraňovanie väd podania, upravujúc možnosť vyslychnúť toho, kto podanie urobil, ak má správny súd za to, že uvedeným postupom možno odstrániť vady podania. Krajský súd správne ustálil, že v danom prípade nebolo potrebné postupovať v zmysle § 60 SSP, pretože žaloba neobsahovala vady, ktoré by bolo potrebné uvedeným postupom odstrániť. Dôvodom odmietnutia žaloby bola jej zjavná nedôvodnosť, keďže dôvody žaloby na obnovu konania nenapĺňali žiadnu zo skutkových podstát prípustnosti obnovy konania v zmysle § 472 SSP.

19. Kasačný súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu, ktorou namietal porušenie jeho práva vo vzťahu k právnej úprave § 123 ods. 2 SSP. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje, že v posudzovanej veci krajský súd žalobu odmietol ako zjavne nedôvodnú v zmysle § 483 ods. 1 písm. e/ SSP, ktorým právnym posúdením sa stotožnil aj kasačný súd. Vzhľadom k uvedenému krajský súd nepochybil, keď vo veci nevykonával dokazovanie, a preto nebolo potrebné ani vykonať dôkaz výsluchom žalobcu v zmysle § 123 ods. 2 SSP.

20. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že žaloba na obnovu konania v posudzovanom prípade je zjavne nedôvodná, keďže žalobca nepreukázal a ani v žalobe netvrdil žiaden z dôvodov prípustnosti žaloby, ako ich definuje právna norma ustanovená v § 472 SSP. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol vo veci zákonne, keď žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú v zmysle § 483 ods. 1 písm. e/ SSP.

21. Vychádzajúc zo skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu poukazom na závery uvedené vyššie najvyšší súd považoval námietky žalobcu uvedené v kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu a jeho súladnosť so zákonom. Z uvedených dôvodov najvyšší súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

22. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov tohoto konania. Žalobcovi nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) z dôvodu, že v tomto konaní nemal úspech a žalovanému ho nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

23. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.